

Felícia Fuster. *Haikús visuals*

Comissària de l'exposició: Pilar Parcerisas

"Amb els pinzells emmeno camins antics; amb el trineu irreal de les paraules intento avançar per la blancor ignota del camp de gel". Felícia Fuster

Poesia i pintura són dos camins indestriables de la seva personalitat. Si la poesia és "combat" i "cos", la plàstica és composició, nus, gest en moviment, que travessa l'espai com la paraula llisca sobre el blanc del paper. Aquests collages sobre blau envoltats de negre esdevenen traços lírics fets de fragments d'estampacions de gravat, ordenats intuïtivament en espais plens i buits. Cal·ligrafies gestuals sobre espais siderals, irreal, de somni, en què compta el fragment, el ritme, la desconstrucció.

La seva precisió i alhora simplicitat els relaciona fàcilment amb els valors orientals del buit i el silenci. Com en els haikús que escrigué, la pausa llarga en la lectura esdevé silenci, però també espai plàsticament buit, talment com si d'una escultura es tractés. Tanmateix, hem relacionat haikús escrits amb aquestes composicions visuals i hi hem cercat una balança conceptual equivalent.

Aquests collages austers busquen la complicitat de l'espectador i/o del lector, perquè poden ser llegits com a haikús visuals o signes poètics. Aquella abstracció lírica que iniciaren Kandinski i Klee és esmenada aquí per aquestes composicions d'arrel oriental, que surten del seu jo poètic, existencialista i humanista, com un paisatge visual que es troba amb l'haikú per la seva extrema austeritat com a forma poètica.

Com en un mirall de dimensions còsmiques, l'espectador s'hi veurà reflectit, empès a projectar-hi la pròpia imatge i quedarà encerclat en el buit, embolcallat d'un nus visual capaç de donar sentit a una nova experiència, unida d'una banda al pinzell i d'una altra a la paraula.

Felícia Fuster (Barcelona, 1921 - París, 2012).

Estudià a l'Escola Massana i a l'Escola de la Llotja, i s'interessà pel vitrall i les arts decoratives. El 1947 exposà a la galeria Syra i el 1950 se n'anà a París. Hi desenvolupà una obra plàstica i literària com a poeta, narradora i traductora. Ha publicat entre altres *Una cançó per a ningú i trenta diàlegs inútils* (1984), *Aquelles cordes de vent* (1987), *I encara* (1987), *Versió original* (1996), *Sorra de temps absent* (1998) i *Postals no escrites* (2001). Traduí del japonès l'antologia *Poesia japonesa contemporània* (1988) i *Obra negra* (1984) de Marguerite Yourcenar.

Del 17 d'octubre de 2019 al 20 de gener de 2020
De dimarts a divendres de 16h a 20h i dissabtes de 10h a 14h

www.fundaciovallpalou.com

Fundació Vallpalou. Carrer Roger de Llúria 2 baixos. E-25005. Lleida (UE)
fvp@fundaciovallpalou.org / T. +34 973254937